

ud af en Fæstning, og jeg forstaar ikke, at han særlig paakalder den Tillid, vi i gamle Dage havde til Hollænderne.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa den Tale, jeg holdt i Esbjerg i Sommer. Jeg undrer mig over, at det ærede Medlem vil gøre sig til Talerør for det Overfald, jeg var Genstand for. Jeg vil sige det ærede Medlem, at den Tale var god, og den var rettidig, og saa ofte jeg faar en lignende Anledning til at tage Ordet, siger jeg det samme.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Madsen: Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) udtalte nu for lidt siden, da han havde Ordet, at han var ikke sikker paa, at jeg ikke var blandt de fire, der havde stemt mod den almindelige kommunale Valgret. Jeg skal blot dertil sige, at jeg aldrig nogen Sinde har stemt mod den almindelige kommunale Valgret. Jeg er ikke vidende om, at der er fire, der have stemt imod den indenfor Reformpartiet, jeg har aldrig nogen Sinde vidst det, før jeg nu hørte det af det ærede Medlem.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Mødet, som optages igen i Aften Kl. 8.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 8.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hammerich: Da jeg paa Grund af Forhandlingernes Afbrydelse ikke fik Ordet i Formiddagsmødet for en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), ønsker jeg nu at give det ærede Medlem et Tilsvar, skønt det

ærede Medlem desværre ikke er her, men han kan jo saa læse, hvad jeg har at sige.

Jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser i Esbjerg havde det Maal at søge at skabe og styrke det gode Forhold til vore Naboer, men man skaber ikke noget godt ved noget, som jeg ikke anser for en Sandhed, og Sandhed er det ikke, naar man vil fortælle Tyskland, at vi have slaaet en Streg over, hvad der er sket i 1864, og at Tyskland i os har kunnet vente at faa en Ven gennem den Behandling, vore Landsmænd i Sønderjylland have været Genstand for siden 1864. Hvad vi kunne blive enige om, er, at vi ønske et godt Forhold til vore Naboer i Syd, ogsaa at det maa gaa over til Venskab, men Forudsætningen derfor er, at det, man i det mindste forlanger af en Ven: at han gør mod en anden, hvad han ønsker, at denne anden skal gøre mod ham, bliver erkendt fra Tysklands Side.

Maa jeg saa blot endnu sige til det ærede Medlem, at vi kunne jo ikke hindre, at han ved en anden Lejlighed, naar han faar Anledning til det, siger det samme, som han sagde i Esbjerg, men han og andre maa da gaa ud fra, at saa taler han paa egne og ikke paa det danske Folks Vegne.

R. Andersen: For 2 Aar siden ved Finanslovens første Behandling gjorde jeg en Henstilling til den daværende højtærede Krigsminister om at stille Forslag til Forhøjelse af de menige Soldaters Lønning, idet jeg gik ud fra, at den Lønning, de fik, var saa lav, at de ikke kunde slaa sig igennem med den og leve af den, uden at de havde Privatformue eller bleve hjulpede af Venner eller Familie. Og det mente jeg ikke godt, vi kunde være bekendte, naar vi have tvungen Værnepligt, at vore Soldater da ikke kunne faa saa meget, som de kunne leve af i den Tid, de ere inde. Den daværende Krigsminister sagde privat til mig den Gang: Ja, jeg kunde saamænd gerne ønske at stille det Forslag, men jeg tror ikke paa, at det vilde nytte noget, thi der er jo en Uvillie mod alt, hvad der hedder Forhøjelse af Militærudgifterne. Ved samme Lejlighed udtalte han sit Syn paa Hæren i Fremtiden og sagde da bl. a., at det var hans Haab, at han skulde naa det, at Hæren en Gang kunde blive betragtet som et Slags Højskolekursus, at den skulde kunne erstatte et Højskolekursus for de unge Mennesker, saaledes at Officererne og Un-